

[Poul Antonsen.]

Der var fra mange sider her i tinget givet udtryk for, at man gerne ville være med til at afskaffe urimelighederne i afskrivningslovgivningen, men det blev der ikke gjort noget forsøg på, der kom ikke nogen ændringer på dette område. Derimod fandt der en generel forringelse sted af de almindelige afskrivningsregler. Jeg erindrer den debat, som finansministeren var inde i i forbindelse med denne lovgivning, og jeg erindrer, at finansministeren ikke afviste, at der var en sammenhæng mellem afskrivningsreglerne, investeringernes omfang og dermed igen beskæftigelsens størrelse. Jeg erindrer også, at finansministeren lagde større vægt på, at når han ændrede afskrivningsreglerne, de generelle afskrivningsregler, så havde han dermed et fordelingsmæssigt sigte. Det var spørgsmålet om fordelingen mellem de forskellige befolkningsgrupper, erhvervsdrivende og beskæftigede, og det var forholdet mellem de forskellige indkomstklasser. Jeg er bange for, at finansministerens ønske på dette område: at få en fordelingsmæssig virkning af forringelsen af de generelle afskrivningsregler, er ved at gå i opfyldelse. Jeg er desværre ligesom mit partis ordfører bange for, at en væsentligt større arbejdsløshed er på vej, og så vil finansministeren få sit ønske om fordelingsmæssige konsekvenser opfyldt, men ikke på den måde, jeg troede at finansministeren håbede.

Jeg har nøjedes med her at nævne afskrivningsreglerne. Må jeg i øvrigt sige, at skal man vurdere følelserne i erhvervslivet — og her tænker jeg både på ledelsen, på funktionærene og på de ansatte — så er nøgleordet i de fornemmelser, der gør sig gældende, utryghed. Man ved ikke rigtig, hvad vej det bærer. Man giver naturligvis regeringen ret i, at vilkårene udefra nu som før har afgørende betydning, men man er også utryg over for, hvad man skal vente fra flertallet her i folketinget.

I den forbindelse er der jo ikke så forfærdelig megen opmuntring at hente i de bemærkninger, der er faldet fra statsministeren og fra andre ministre her. Vi havde dog i ugen forinden oplevet, at den daværende handelsminister var imødekommende over for ønskerne om at få denne utryghed fjernet og var inde på, at nu ville

man igen lette de generelle afskrivningsregler. Han erkendte altså, at der var en sammenhæng mellem den uheldige udvikling, der var i gang, og som kan medføre større arbejdsløshed, og de generelle afskrivningsregler. Er disse forventninger faldet med handelsministeren? Skal man ikke på dette punkt vente nogen lettelse? Som mit partis ordfører har nævnt, vil vi stille forslag om, at de gamle afskrivningsregler fra før foråret bliver genindført. Vi har tidligere givet tilsagn om, at vi gerne vil være med til at afvikle reglerne for afskrivning af varelagre, ikke helt, men måske ned til de 10 pct., som allerede nu er gennemført. Men vi mener, at det var på et helt forkert tidspunkt, man gik i gang med denne afvikling.

Statsministerens tale indeholdt jo ikke så forfærdelig meget konkret til belysning af landets økonomi. Det blev erkendt, at der var en vis arbejdsløshed, men den var fortrinsvis koncentreret i Nordjylland og Vestjylland, og det var forhold, som vel stort set kunne klares gennem egnsudviklingsrådet. I denne forbindelse vil jeg gentage en tidligere advarsel om, at man nu ikke benytter egnsudviklingslovgivning til tilfældigt at strø virksomhederne ud over landskabet, men at man allerede her udfører en vis planlægning, at man sørger for en vis koncentration af i hvert fald de større industrivirksomheder, således at det ikke blive for dyrt for samfundet at sørge for alt det, der følger med, når man først har lagt større industrivirksomheder ud. Jeg må i den forbindelse glæde mig over det svar, som handelsministeren i forgårs gav til den radikale hr. Svend Haugaard, som åbenbart havde den opfattelse, at fordi en lille sognekommune med 2.000 indbyggere havde udlagt et areal til industri, skulle man straks fra egnsudviklingsrådet droppe virksomheder ned i denne sognekommune.

Fra den socialdemokratiske ordfører, hr. Per Hækkerups side var der egentlig et godt løfte, nemlig at regeringen eller socialdemokratiet fortsat ville føre en stram og fast finanspolitik. Det lyder jo meget godt, og det kunne virke beroligende, men dette har vi jo hørt hyppigt tidligere fra socialdemokratisk side og også fra finansministerens side, og finansministeren har hyppigt